

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Artașii neînfrunzite nu se primesc.
Manuscrisurile nu se întorc.
Situațiile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Anunțurile mai primești în Viena
la: H. H. Haasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelth, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dauke; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
peșonă pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
seră 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI

„Gazeta” este în fiecare
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălățate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 167.

Brașov, Sâmbătă, 31 Iulie (12 August)

1893.

După Turda, Oradea-mare.

Brașov, 30 Iulie st. v.

Vorbesc numai adevărul Kosztenszky Geza, când dice, că ați este lătită în cercurile cele mai estinse ale Maghiarilor idea, că poporele nemaghiare trebuie să fiă despoiate de naționalitatea lor și că individualitatea lor trebuie să fiă nimicită, ca să se potă crea statul unitar național maghiar!

Evenimentele îi dau dreptate acestui nou apostol al șovinismului. Casurile dela Turda și dela Oradea-mare dovedesc, că din nenorocire așa este; a pătunsu în masele maghiare idea, că naționalitățile trebuie să fiă sdrobite, ca să potă prospera statul maghiar așa cum și-lu fuchipuescu aderenții politice celui mai mare dușman al nostru, Coloman Tisza.

La Turda încă mai putea fi vorba de motive curat politice, de ura și răsbunarea în contra acelora, cari susțin gravaminele depuse în Memorandul român.

Dér la Oradea-mare?

Ce a condus aicî acțiunea răsbunătoare a masselor maghiare? Ce le-a împins să-și ridice brațul scelerat și s'arunce cu petri asupra locuințelor căpeteniilor clerului român?

Scie totă lumea, că nicî Episcopul Pavel, nicî canonicii lui n'au făcut politică, ei și-au vedit cum au sciut și au putut de trebile lor bisericesci și scolare, evitându orî ce carambol cu politica militantă maghiară.

Scie totă lumea și Maghiarii asemenea, că dorința de a nu intra în conflict cu cei dela putere, a făcut pe conducătorii diecesei oradane gr. cat. să cedeze chiar într'o cestiune foarte importantă și vitală pentru cultura neamului românesc, tolerându în liniște, ca gimnasiul

superior din Beiuș să fiă maghiarizat prin forță și violență.

Sciu foarte bine adversarii noștri până unde a mersu îngăduirea Episcopului Pavel, numai și numai spre a face posibil de-a trăi și mai departe în pace cu ei; sciu ei cu deosebire ce rol a jucat canonicul Lauran în afacerea gimnasiului din Beiuș și cum a căutat să se recomande celor dela putere punându-se în opoziție cu clerul întregi diecese și cu nația română.

Décă dér totuși ei ridică bolovanii în potriua acestor fețe înalte bisericesci, care este noima unei asemenea purtări?

Nu însemnă acésta nicî mai mult, nicî mai puțin, decât încercarea de-a traduce în faptă răsbolul de estermare în contra a totu ce e românesc, răsbolul ce este predicat în toate foile, scrierile și vorbirile politicilor maghiari de aicî.

Episcopul Pavel, cu totă firea sa cea blândă și pacinică, este și rămâne un prelat binevoitor pentru clerul și poporul său credincios român, este un generos archipăstor, care se gândesc la viitorul turmei sale, la cultura și bunăstarea ei, ér s'feticii săi, cu toate temenelele ce le-au făcutu celor dela putere, nu pot să nu părtinescă și susțină acésta lucrare pacinică, umană și nobilă a arhierului lor pe tărîmul religios, moral și cultural.

Nu vor să scie însă șovinistii maghiari de nicî un felu de activitate, care ar aduce folos și înainte obștei românesci. Așa i-a învătățu Tisza Kalman cu ai săi, ca să urască totu ce e românesc și să privescă ca dușmană a „statului maghiar” chiar și biserica română.

Kosztenszky are dreptate. Veninul sădit de apostolii intoleranței maghiare a prins rădăcină și s'a lătit asemenea unei epidemii înfricoșate în sinul masselor ma-

ghiare. Sălbătéciiile și dobitociile dela Turda și dela Oradea-mare ne dau o dovadă prea convingătoare despre acésta.

Li-a intrat în adevăr în capu idea nebună și scelerată, că totu ce e românesc în acéstu stat, este spre stricăciunea și peirea lui.

În fața acestui nenorocit curent, guvernul ungurescu însuși este aicî neputincios, el însuși este stăpănit și împins de cei ce au implăntat în mijlocul pacinice poporațiuni a țării stégul urei și al răsbunării de rassă.

Șile grele și amenințătoare stau încă de aicî încolo înainte poporelor acestor țări!

Unde vom ajunge pe acésta cărare?

Dumneșu mai scie!

Ceea ce scim însă, ceea ce simțim și la ceea ce stăruim cu voința noastră neștrămutată este, ca ele să ne găsescă pe noi Români tari, strins uniți și firmu hotărâți a jertfi totu pentru limbă și naționalitate.

Acésta țări și unire a Românilor va fi stânca, de care se voru sfărâma toate atentatele șovinismului maghiar. Nu voru mai fi bolovanii așa de mari, nu va fi armă și putere lumescă, care să spargă acéstu lanț, să legă pe unu popor conciu de sine și de menirea sa în patria sa străvechiă.

Neputincioșe voru rămâne toate încercările forței brutale, și asupra intoleranței și a urei va triumfa libertatea și iubirea adevărată de patriă!

Sălbătéciiile dela Oradea-mare.

Oradea mare, 10 August.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Stimate d-le Redactori!

Cându a știu la ivelă, că popa nostru renegat Pituk Béla a publicat o broșură, în care declară pe Episcopul său de tr-

dător de patriă și-lu acasă, o'ar îi „valahisat” o mulțime de sate unguresci, atunci am simțit și am sciut, cu totu, că acéstu atac este pregătit de-o mână lungă. Am simțit și am sciut că e vorba de un viitor asalt al șovinismului turbat asupra Episcopiei române din Oradea mare, care de multu le este patriților jidanomaghiari de aicî unu ghimpe în ochi, mai ales pentru veniturile cele însemnate, de care dispune și, cari spre scandalizarea lor se folosesc în mare parte, grația muncificenței Episcopului Pavel, pentru scopuri și fundații române confesionale.

Foile maghiare, ca „Nagyvrad” de aicî, atîță de multu contra Episcopului și a instituțiilor susținute de deasul, de când cu afacerea Pituk, însă aceste foi au început se strige cu atâta patimă și vehemență, încât se prevedea, că se pregătesc un atac ofensiv. Nu ordeam însă, că acesta se va pune așa curându în lucrare, dér se vede, că lepra furiei asiatice a ajuns dela Turda curându și la Oradea mare, în acéstu cuib de șovinist furuțățiți.

Aséră se lățesc șgomotul în totu orașul, că palatul episcopesc are să fiă bombardat cu petri: pentru ca să fiă atîțată poporațiunea și să fiă îndemnată a lua parte la miserabila demonstrație, ce se plănuia — se răspândesc faima, că Episcopul Pavel a sosit dela „Stăna de Vale” în reședința sa dela Oradea-mare. Faima acésta se înțelege, a produs mare iritațiune în totu aceia, cari oțiseră în foile maghiare despre „trădarea de patriă” a Episcopului.

Nimicu mai firescu, decât, că la strigătul: „haidem să dăm o lecție „mişelului” și „trădătorului de patriă”, s'au găsit o mulțime de ștengarî de pe ulițe, nu mai puțin ca și ômeni, ce se dicu „inteligenti”, dér cari în realitate, precum au dovedit aséră, suat mari dobitoci. Și într'adevăr, nu v pot închipui, Domnule Redactor, cu ce iuțelă s'au adunat câteva mii de ômeni și au pornit din toate părțile la un șemnal dat spre piața mică, unde se află reședința episcopescă. Aicî mai întâu săbătecele cete de bătași jidano-maghiari au trebuit să-și verse oful cântându seu mai bine dîș urlându „Kossuth Lajos azt

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Georgina.

— De Rudyard Kipling. —

Între pionirii civilizației din India Britanică trăia unu anumit Georgie Porgie. Era funcționar guvernial. Într'o și îl transferară în Burma-superiără. Porgie călători la locul destinat și-și isprăvia funcțiile militare și civile, cari reveniau pe vremele acele celor mai mulți funcționari guverniali.

După câteva luni Georgie Porgie urî singurătatea și oătu după societate. Pe atunci se obișnuia încă, că ômeni albi, pentru ôre-care sumă, își puteau lua nevaste dintre ficele indigenilor. Căsătoria acésta, deși nu era ceva obligator, totuși era destul de plăcută.

Căpitanul orașului, în apropierea căruia se afla Georgie Porgie, avea o fată frumoasă. Și cându s'a dus vestea, că acelu Englesu cu braț tare, care locuia într'o odă singuratică, dorește să aibă o gospodină în casă, căpitanul orașului se duse la Georgie Porgie și-și recomandă, că pentru 500 rupia, ban gata, îi dă fata. Afacerea

s'a încheiat, și Georgie Porgie n'a avut nicî odată motiv de-a regreta acéstu pas.

Îndată elu află, că în casa lui într'ordine, curățenia și gospodăria, că cheltuelile sale s'au redus la jumătate și că se simțea minunat de bine, cându noua sa acuziță ședea la masă cu elu, porunceea servitorilor, cânta și peste totu deveni o nevastă dulce și dragă. Nu este rassă, care aru crea femei mai deosebite, decât cea din Burma. Cându cea dintău oăta răsboinică se retrase pe dinaintea casei lui Georgie Porgie, se găti o masă ospitală, în verandă, pentru oșterul conducător, care și mai târziu se gândia mult la prânzul pompos și la o față mică frumoasă, și atunci invidia din adăncul inimei pe Georgie Porgie.

Nevăstăta n'avea nume cu accentu prea frumescu, dér Georgie o numi numai decât Georgina și astfel nu era nicî o pricină. Georgie Porgie privia satisfăcut mersul lucrurilor și jură că nicî-odată n'a dat pentru ceva mai bun 500 de rupia. După o viață familiară de trei luni, i veni o idee mare. Căsătoria, după legile englese, nu putea fi ultimul lucru. Décă

în actualele împrejurări se simțea destul de bine și lângă nevăstăta, care fuma țigări Chervot din India orientală, cu oătu mai plăcut aru fi traiul o Englesă, care n'ar fuma țigări Chervot și în locu de „banjo” ar cânta la pian? Fără îndoială ar fi bine să se căsătorească astfel. Săra, în timpu ce Georgina cânta și-i observă, de ce este așa de tăcută, prin ceea ce dău a cam supărat-o — elu bine știa ce face. Când medita fuma, și când fuma privia la Georgina și în închipuirea lui o strafirma într'o mică Englesă fermecătoare, cu păr creț și între buzele roșii cu țigaretă de care fuma Georgina. Elu doria o fată, care să aibă doi ochi frumoși ca Georgina și multe însușiri — dér nu tôte, ca ale ei. În privința acésta aru putu fi și mai bună. Într'aceea șloboși fumă pe nas și se întinse.

Trei luni mai târziu, după primirea și trimiterea a totu felu de scrisori mistice, pe care Georgina nu le înțelegea, și pentru acésta îl uria, Georgie Porgie duse nevaste-si, că călătorește, ér ea trebuie să se întorcă la casa tatălui său. Georgina plânse. Ea ar fi mersă până la capătul

lumei cu bărbatul său, cu Dumneșul său. De ce l'ar fi lăsat? Ilu iubia așa de mult.

— „Nu călătorești decât în Rangoo”, duse Georgie Porgie. „Peste o lună mă întorc, dér totuși e mai sigur, decât până atunci vei fi la tatăl tău. Îți las 200 rupia.”

— „Décă mergi numai pe o lună, atunci de ce 200? Și 50 e mai mult decât destul. O, rămăi, seu lasă-mă să merg cu tine.”

Georgie Porgie încă nicî aicî nu-și reamintesc pe plăcere ceea și. În fine cu prețu de 50 rupia, scăpă de Georgina. Ea n'a voit să primescă mai mult. Apoi pe vapor și tren călători în Rangoo. Epistolele mistice îi garantau șese luni de libertate. Faptula, că a fugit, și gândul, că a fost trădător, îi pricinuiră ôre neplăcute; dér îndată ce vaporul despica valurile pe marea deschisă, înetă cu inoetul chipul Georginei i se întonea în memorie. Vaporul era plin de ômeni, cari întorceau spatele la Burma-superiără, și cari erau așa de veseli, ca bășii de școlă. Aceștia au ajutat lui Georgie Porgie să uite.

uzente" și „Hazádnak rendületlenül". Gândeai, că te afii în centrul Uralului, între lupi flămânzi. Dihania plebei par'că a miroșit sânge, căci credea, că te afii în zilele când se ridicase mai întâiu pe firmamentul Ungariei steua dicatorului Kossuth. Strigăte, sbierete, urlete și răcnete nespuse de dobitoesci se uneau în corii spre a premări cultura de aqi maghiară. Intre strigăte: „josu cu ticălosul trădător!" mulțimea a început să arunce cu petri și cu bucăți de țigle asupra ferestrelor reședinței episcopesci, pe cari le-au sfărâmat. Când s'auzua, că se sparge câte un geam de ferestră, mulțimea isbuoia în chiuituri de bucurie. N'am mai vădit, de când sunt, atâta poftă de răsbunare, manifestată de o mulțime așa de mare de omeni! Poliția cu căpitanul Rimler era neputincioasă față de această navală extraordinară. Ce ar fi putut face Rimler cu vr'o 18 polițiști? A încercat să facă cordoan și să rețină mulțimea dela fapte agresive, d'ér înzădar!

Inaintea cofetăriei Müller era statulă majoru altă demonștrărilor, care îmbărbăta pe cei ce aruncau cu pietri; aici era intrunită crema societății șoviniste, purtătorii culturii jidano-maghiare. O parte din demonștrări o porni spre seminarul de băști români, unde érași au spartu ferestrite, bombardându și locuința canonicului Dr. Laurin. După 10 ore s'a reinouit demonstrațiunea inaintea seminarului român. Cu această ocașiune au sfărâmat și ușa bisericeii dealături și ferestrite ei. S'au dus apoi s'elbatoei inaintea caselor advocaților români. Zigre, Dr. Duma și Dr. Buna, unde au manevrat, ca la Turda, spărgându-le ferestrite. De aci se duseră érași la palatul episcopescu asupra căruia făcură, inarmați cu petri, cu bârne etc., unu asalt formal, sfărâmându p'orta palatului. Haiducii poliției soșersă săbiile și voiau să lucreze de nou să împrașoie mulțimea, d'ér au fostu batuți și maltratați cu căștani cu totu. Atunci căpitanul orașanescu Rimler a recuirită o companie de infanterie, care a și apărut sub conducerea unui locotenent punendu capetu scandalului și împrașoindu mulțimea. Mai mulți soldați au fostu răniți de petri, unu chiar forțe greu și a trebuit să fiă transportat în spitalu.

Acosta este pe scurtu istoria isprăvilor „patriotice" ale Jidano-Maghiarilor din Oradea-mare, a căroru idoli a fostu și este încă Colomanu Tisza, părintele șovinismului violentu.

Vă puteți inchipui, ce mare spaimă au băgat aceste s'elbatoei și dobitoicii în bieții locuitorii români de aci, d'ér vă puteți inchipui și indignarea imensă. Ce ne-a cuprinsu pe totu.

Pétrunsu de această indignare vă adresez aceste șiruri dicându: „Cei ce séména vântu, furtună voru secera!"

Orădanulă.

CRONICA POLITICA.

— 30 Iulie.

Din Viena i-se scrie oficiosei „Pester Correspondenz" cu privire la situațiune între altele: Guvernul ungurescu pregătesce oampania parlamentară de toamnă. Se crede aici, că desbateră bugetară, cu tôte că obeltuelile s'au inmulțit în modu insemnatu, se va termina de astădată în Budapesta mai iute decât în anii din urmă, și va fi terminată până la finea anului — Conte Taffe s'a decisu se concheme parlamentul centralu din Viena la 22 Sept. Politica lui șovăitoru nu va afla bune dispoșiunii. E mare nerăbdarea în paturile alegătorilor atătu în drepta, câtu și în stânga, și acosta va influența multu asupra atitudinii deputaților. Conte Taffe trebuie să se gândescă acuma să-și formeze o majoritate mai solidă, elu va trebui să încerce a 'și-o forma din Poloni cu stânga germană, fără naționali germani, și cu clubulu Hohenwarth, fără membrii lui estremi naționali și ultramontani. O altă combinație este imposibilă — Rusia se p'ortă forțe gentilu față cu monarchia noastră — dice mai de parte toia oficiosă. Nu numai că între imperiulu nordicu și monarchia noastră austro-ungară decurgu forțe bine negociările pentru tractulu comercialu, d'ér cei din Petersburgu au fostu chiar așa de atenți. Incațu din incidentalu copilăriei, ce-a făcut'o b'etrănu Ignatiev cu scrisoarea sa cătră „frații Slovaci", au adresatū aci scrisori liniștitoare, cari culminază în declararea, că b'etrănu cu copulu nu mai are în Rusia nici o influență și nu trebuie să fiă luatū în seriosu. (Nu scimū la ce enunțațiuni rusescoi se provocă toia oficiosă ungurescu. Rad. Gaz.)

In onorea deputatului nou alesu irredentistu Imbriani au arangiatu studenții în Neapole o mare demonstrațiune. Politia a încercatū s'o imped-oe, d'ér n'a pututū. Imbriani, căruia i se aduceau ovațiuni neinterupte, a ținutū între tunete de aplause unu discursu plinu de vehemență în contra guvernului italianu. Elu duse, că este gata să m'oră pentru idealurile sale. Foile irredentiste dicu, că invingerea electorală a lui Imbriani a neliniștitu multu guvernulu austro-ungaru.

Furor hunicus la Oradea-mare.

Foile ungurescoi din Budapesta publică următoarea telegramă oficiosă:

„Oradea-mare, 9 Augustu. Inaintea palatului episcopului Pavelu, situatū pe piața Sf. Ladislau, s'a adunatū astă s'era după 8 ore o mare mulțime de poporū de stradă, vociferându, fluerându și strigându: „abzug Pavel!" În urma mareli șgomotū, mulțimea crescea din ce în ce și poliția, în frunte cu căpitanul Rimler, și-a datū silința să susțină ordinea, d'ér o'unu numărū așa de neînsemnatū — erau 20 de polițiști — era

apropo imposibilu acosta. De-odată sburard din tôte părțile pietri asupra castelului episcopescu. La șgomotulu ferestrelor sparte se năsou o larmă teribilă, care mereu potența turbarea mulțimei. Tinerii, cari veneau de tôte părțile și cari aparțineau clasei inteligente se retraseră dinaintea cofetăriei Müller și au aruncăturile lor bine țintite sparseră ferestrite palatului episcopesc din nou. Intr'aceea o c'etă începū să căute „Kossuth Lajos azt izente", pe când o altă parte se retrase în strada laterală, „magyar utza", unde sparseră ferestrite canonicului greco-catolicu. Mulți se retraseră inaintea seminarului românesc Leopoldianum, unde de asemenea au spartu multe ferestrite. Scena acosta o privia nemișcâtū unu numărū mai micu de intelectu. S'era la 10 ore era încă viuă mișcaru pe piața Sf. Ladislau, și se crede, că demonstrația se va repeta. Episcopulu Pavelu se află la băile din „Stăna de vale" și se crede, că multă vreme nu se reintoroe în orașu.

„După 10 ore s'era demonstrația, așitată de singuratici, luă caracteru mai seriosu. Mulțimea iritată aruncă cu pietri cătu pumnulu asupra seminarului român. Au spartu jalușile și armați cu bucățile de lemne dela ferestrite, au începutu să isbescă în p'orta bisericeii din apropiere, ale cărei ferestrite de asemenea le-au spartu. După acestea, în urlete continue, s'au retrasu dinaintea locuințelor lui Duma, Buna și Zigre, avocoați, s'arobindū ferestrite. În odaia comerciantului Bognariu, care locuiesce în același edificiu, au aruncatū cu pietri cătu pumnulu, nimicindū mobilele scumpe. Liniștea de pe piața Sf. Ladislau a fostu în curendū érași turburată de sbieretele escendentilor, la care se mai adăuseră o c'etă, ce năvăli de cătră podu, care mergea inaintea palatului episcopescu injurându și blăstēmându. Politia era incapabilă, de a rezista mulțimei, care inarmată fiindu cu bârne, pietri și ciomege, năvălu asupra castelului, v'eri teribilu p'orta și farinā totalu ferestrite. Căpitanul supremu alu orașului, comisarii de poliția și haiducii, au primitū cu toții lovituri. Intrebăntarea armeei a ap'atū și mai multu mulțimea, care era așa de mare, incătu poliștii dispăreau în mijloculu ei. Mare norocū, că nu s'a întempiatū v'ersare de sânge și mai mare. Căpitanului supremu Rimler îi succese a liniști érași incătu mulțimea, pentru ceea ce 'i s'a strigatū „Eljen". Căpitanul supremu iusă văqu, că fără miliția, nu p'ote fi stăpânū ala situațiunii, astfelu d'era ceru o companie de infanterie, care numai decătu veni la fața locului condusa de căpitanul Lederer. Acesta inchise numai decătu stradele. În parcursulu stradei unu infanteristū a fostu isbitū așa de gravu c'o p'etră, aruncatū de unu muncitorū turbatū, incătu a trebuitū să fiă dusū în spitalu. La orele 11 n'optea se aude încă șgomotulu pe stradele laterale. O companie de honveți, care se retrase pe strada 'eleki dela esercițiile de n'opte, a fostu întempinatū cu „Eljen"-uri de mulțime.

„Ellenzék" dela 10 Augustu primescu din Oradea-mare următorulu raportu telegraficu:

„Eri s'era la 8 ore a fostu o demonstrație uriașă în contra episcopului valah Mihailu Pavelu. Atitudinea antimaghiară a episcopului, rolulu lui de agitatoru și ura cu care se p'ortă față de Maghiari, a st'ernitū pe deplinu ura Maghiarilor contra lui. Acestu episcopu trădătoru de patriă a pututū continua opera valahisărei cu atătu mai ușorū, că are averi imense. Inse averile acestea în fondū nu suntū valahe, fiindcă elu le are din grația regelui maghiaru și din iubirea colegilor lui episcopi maghiari. Publiculu maghiaru luându conștiința din foi despre p'ecatele lui Pavelu, totuși n'a pututū să sufere, ca unu trădătoru de patriă să-și continue negenatū opera sa primejdiosă. Nu priviau cu ochi bunu nici aceea, că o stradă din Oradea-mare p'ortă numele episcopului nepatriotū. Se putea presupune, că poporul va recurge la orecare modu de pedepsire, vădendū, că pe trădătoru nimeni nu-i pedepsesce.

„La 8 ore s'era se adună pe piața Sf. Ladislau o mare mulțime. La începutu erau adunați studenți și tineri industriași, d'ér nu peste multu veni și poporul în mari masse. Mai târziu cei ce au eșitū din teatru, vădendū mulțimea, care crescuse la mai multe mii, s'au alăturatū mulți la ea. Mulțimea porni de-odată spre palatul episcopului Pavelu. Murmura, urla cu unu torentu. Când ajunse dinaintea palatului lui Pavelu, de-o dată se auzi, ca vuetulu unu furtanu: „Pieră trădătorii de patriă, josu cu Valahii!" Poporul începū să bombardeze, c'o furiă teribilă, palatul lui Pavelu. P'loia desă de cărămidu și pietri sparse ferestrite și crucile ferestrelorū, ba chiar și ușile. De aci mulțimea s'a retrasu în „magyar utza", unde în scurtu timpū a spartu ferestrite canonicului gr. cat. De aci s'a dusū la seminarulu valahū, unde a începutū bombardarea. N'a iertatū nimicū nici acestuia. A spartū, a ruptū, a nimicitū totulu fără cruțare. În parcursulu drumului n'au trecutū cu vederea nici casele advocaților valahū agitatorii. Când au ajunsu inaintea unei astfelu de case; s'au auzitū fluerături, larmă infricoșată și sbierete: „Abzug oláh, josu cu miserabilii." Și érași au începutu pietrite contra ferestrelor agitatorilor antimaghiari. Miliția nu se afla în orașu, totu mai ținea eserciții de n'opte. Incațu ce miliția a fostu recuirită, poporul s'a retrasu st'ersindū cu Valahii trădătorii.

O telegramă din Oradea-mare desocopere, că între Daco-Româniștii „inventatū" de Pituk Bela, se află și deputatul dietal Silviu Rezei. Deputatul Rezei s'a și simțitū îndemnatū, din acestu motivū, să răspundă lui Pituk. În răspunsulu său, Rezei îl numesce pe Pituk nebunū; arată, că Pituk băosi a fostu la începutu scriitorū în curtea Episcopului, d'ér de-aci a fostu datū afară

D'ér sub arborii-tkeka, unde trăia Georgina cu tatălū seu așteptându reintorocerea lui Georgie Porgie, nu era uitare. Căpitanul era b'etrănu și-și mai aducea aminte de răsoiulū din 51. A fostu și în Rangoo și sciea unele și altele despre căile omenilor albi. Cum ședea s'era în p'orta casei sale, încerca să infiltreze înțelepoiunea sa sănătoasă în Georgina, d'ér acosta nu afla nici o mângăere.

Necazulū ei era, că iubia forțe multu pe Georgie Porgie. Intr'o di dispărū din orașu cu ajutorulū rupielorū, ce-i lasase Georgie Porgie. Căpitanulū, la începutū, se m'abni, ér mai târziu își aprinse o țigară și mormăi oâte-va cuvinte nu tocmai măgulitoare despre genulū femeescū.

Georgina plecā, să caute pe Georgie Porgie, care se p'ote să fi fostu în Rangoo, seu peste apa n'egră, seu chiar să fi muritū. Noroculū îi surise. Unu poliștū-Sikh îi spuse, că Georgie Porgie s'a dusū peste apa n'egră. Georgina își luā biletū din Rangoo până la Calouta. Ea își pierdū în India șese s'eptemăni întregi și nime nu scie, câtă durere de inimă o sbuciuma. Din Calouta dispărū érași 400 de chilo netri spre

nordū, mergendū cu îndrăsnelā, obosită și sf'ersită, d'ér hotăritā de-a căuta pe Georgie Porgie. Ea nu înțelegea limba omenilorū, d'ér India e nespuse de indurătoare și femeile îi dau măucare, b'etură. În fine se întelni în calea ei cu unu generalū și intr'unu ofițerū recunoscu pe acela, pe care odată Georgie Porgie l'a osp'etatū. Multă ilaritate se năsou, când Georgina cădu în genunchi inaintea lui și începū a plânga. D'ér ilaritatea inoetā, când ea spuse trista istoria. Ofițerulū sciea, unde se află Georgie Porgie și Georgina, cu puteri reintinerite, își continuā călătoria mai departe și mai departe spre m'edă n'opte.

Și acum Georgina pribegi pe căile, ce ducū în Sutrain, și în fine, după atâtea calamitați se întelni cu Georgie Porgie, care acouși o va îmbrățișa, s'eruta tocmai ca în timpurile trecute. Georgina se grăbia din tôte puterile și spiritele bune o mai împărtășiră de-o grațiā. Tocmai la întorsătura drumului ce ducē în Sutrain, în amurgulū serii, o opri unu Englesū.

— „Dumnezeule bune! Ce faci tu aici?"

Era Gillis, funcționarulū adjunotū altū lui Georgie Porgie, care ședea într'o căsuță din apropiere. Georgie Porgie a esoperatū și aceea, că Gillis veni în Sutrain, să-i fiă de ajutorū, fiindcă Georgie Porgie iubia pe Gillis.

— „Am venitū!" duse Georgina simplu. „A fostu o cale lungă și am pribegitū luni întregi.... Unde e casa lui?"

Gillis respiră at'enoū. Cunoscea destulū de bine pe Georgina din timpurile vechi și sciea, că aici cu vorba n'ajunge departe. Cu Orientalii nu te prea poți înțelege; trebuie să le arești tôte lucrurile.

— „Te conducū acouși la elu" duse Gillis arătându-i o cărare, ce ducea la dosulū casei. Tocmai aprinseră lampa, d'ér roletele inoă nu erau slobođite. — „Privescu acolu!" duse Gillis stândū dinaintea unei ferestri.

Georgina văqu pe Georgie Porgie cu nevastă-sa.

— „Ce vei face?" întrebă Gillis, care prinse de mână pe Georgina „la casū deoă s'ar decide la ceva estra-ordinarū. Vei vrē să intri și să spui acelei femei englese, că tu ai tr'ăitū cu bărbatulū ei?"

— „Nu!" șopti Georgina. „Lasă-mă... Mergū. 'Ţi jurū, că mergū!"

Se smulse din mâinile lui și dispărū în întunecū.

— „S'ermana!" îngăuă Gillis, când merse în strada princioială.

Georgie Porgie și nevastă-sa veniră pe balconū, ca fumulu țigărei lui să nu între în salonū.

— „Ce felū de șgomotū e josū?" întrebă femeia.

Am'endoi ascultau.

— „Oh!" duse Georgie Porgie. „Așa credū, că cineva dintre acești omeni brutali își bate femeia!"

— „Își bate — femeia! Ce lucru uritū!" strigă nevasta lui Georgie Porgie. „Inchipuesce-ți numai, când m'ai bate tu pe mine!"

Ea strinse încetū cu brațulū gramađii bărbatu-seu și pe când își plecā cu gingășiă capulū pe pieptulū lui, privi zimbindū și fericitū la cerulū inoratū.

Georgina, văietându-se, sta stingurā cu multă durere între pietrite din vale, unde spălătoreșele spălau rufe...

din cauza netrebniceii sale. 'I s'a datu o parochiă modestă, d'ér din cauza năravului său prostu a trebuită și de aici să ia lumea'n capu; la urmă a ajunsu în casa de nebuni din Arad. Rezei conchide, că acestu nenorocitū și astăđi este nebunū; cele scrise de elu, ȓioe, că suntū tóte unū f'etū alū nebuniei sale. Din ac'estă causă nu trece de astă-dată la combaterea celor afirmate de Pituk, promite însă, că va reveni asupra cestiunei. La urmă deputatul Rezei dă lecțiunī pressei ugresoi, pentru că printr'o astfelu de procedere „face imposibilă pacifnică rezolvare a cestiunei de naționalitate“. Pressa ungresă ia în nume de réu respunsul acesta alū deputatului Rezei, în altū căruia „patriotismū“ pare a nu mai avé incredere.

SCIRILE ȓILEI.

— 30 Iulie.

Concertu între baionete. Din Zlatna se comunică: Cu ocasiunea concertului elevilor seminariali, „infocaii patrioi“ *teméndu se de revoluțiune* au cerut, ca plutonul de gendarmi să fiă întăritu, ceea ce s'a și făcutu, venindu gendarmi și din alte locuri. Ei *culreierau ulițele cu baioneta pe pușcă, ér căbi a ținutū concertulū, au statū la p'ortā!*

Turneu „politicu“. Cetimū în „*Budapesti Hirlap*“ de ađi, că „patriotul“ *Ováry* Lipot face actualmente unū „turneu politicu“ prin Italia, unde este bine primitu. Elu își continuă „lupta contra pressei valahie irredentiste“ ȓioe „B. H.“ La începutu d-lu *Orváry* a scrisu în foile din Florența și Neapolu, ér' acum „foile din Roma publică articuli informativi“. „*Opinionu*“ dela 7 Aug. aduce unū lungu articulu asupra raporturilor de naționalitate din Ungaria, accentuându mai alesu „insemnătatea Ungariei, ca statū unitarū și puternicu pentru civilizațiunea europeană.“ *Ováry*, ȓioe numita f'oiă, călătorește acum spre Milano și Turin, de unde va merge în Mont-Genise și în Paris. — Suntemū convinși, că bucuria lui „*Budapesti Hirlap*“ e zadarnică. Prea târđiu s'au tređitū șovinistiī ași acoperi păcatele și nelegiuririle lorū prin articuli plătiți, ce-i publică în foile din străinatate seduse și mistificate cu rea credința de ei. Cu minciuna potū prăuđi, d'ér nu și oia. Ungarii cu nelegiuririle lorū au ajunsu la culme și nu se mai p'ote, ca să 'mbete lumea cu minciuni de-alt de ale lui *Ováry*. E înzadaru d-lorū șovinistiī, înzadaru tótă osteneala, ce v'o datū, în privința ac'asta.

„Strada Pavelu“. Șcimū, că reprezentanța orașenescă din Oradea-mare, în semnū de recunoștință pentru unū darū făcutu anii trecuți de Episcopulu Pavelu, luase hotărîrea, de-a numi o stradă a orașului, — după numele dăruiturului, — „Strada Pavelu“. F'oiă „*Nagyvárad*“ comunică acum, că din incidentulū faimósei broșuri a lui Pituk, între cetățenii „patrioi“ din Oradea-mare s'a pornitū o mișcare în scopu de-a protesta contra numirii acelei strade „după numele unui episcopu acusatū cu nepatriotismū“. La ac'estă mișcare se ȓioe, că s'au alăturatū și locuitorii „patrioi“ ai acelei strade, cari vorū pretinde dela primăria orașenescă, să se delature inscripțiunea de ađi a stradei și să se înlocuiescă cu o numire nobă. Se ȓioe, că inițiatorii acestei mișcări au avut de gându să suleveze cestiunea încă în adunarea de eri a reprezentanței orașenesci. „*Nagyvárad*“ adauge totū-odată, că atacarea se va suleva atātū în adunarea orașenescă, câtū și în cea comitatensă, c'ându se „se se pună stavilă tendințelorū nepatriotice de valahizare ale episcopiei“. Acum se p'ote convinge episcopulu Pavelu, ce greșelă mare a fostu de-a crede, fiă și numai unū momentū, în sinceritatea recunoștinței acestorū „națioi“, cu sentimente de naturate și s'ebatice.

„Petru Maiorū“. Amū primitū raportul societății de lectură „Petru Maiorū“ a iunerimei române dela universitatea din Budapesta pe anulū școl. 1892—93. Din acestu raportū aflămū, că societatea a număratū în cursulū anulū 39 membri ono-

rari, 29 fondatori, 49 ordinari și 1 ajutător. Numărulū membrilorū ordinari a crescutū în acestū anū cu 10. Biblioteca s'a înmulțitū în modū considerabilū prin unū darū alū d-lui Coriolanu Brediceanu, care trimise acestei societăți 42 opuri în 55 volume din cele mai alese scrieri ale literaturii n'ostre moderne. Unū numărū însemnatū de opuri a dăruitū și d-lu Dr. G. Crăniceanu. În totalū, biblioteca constă ađi din 1410 opuri în 1732 volume. Averele totală a societății în bani gata și efecte se urocă la suma de 4796 fl. 19 cr., mai multū ou 141 fl. 70 cr. ca în anulū precedentū. În cursulū anulū, societatea a datū cuartirū gratuitū la 3 membri lipsiți. Președinte alū comitetului societății a fostu d-lu I. Petrovicu, ér redactorū alū f'oiiei „Rosa ou ghimpi“ a fostu d-lu Alexandru Străvoiu.

Colera. O telegramă din Budapesta cu data de 9 Aug. spune: După rap'ortele oficióse sosite la ministrulū de interne, în comitatulū Bereg epidemia colerei se lătesce totū mai multū. În comitatulū Ugocea încă se lătesce colera. Fișpanulū acestui comitatū a pusū sub carantină comuna Tarno. În Tisza Fűred de Vineri au muritū patru persoane venite din Maramureșu.

Din comitatulū Făgărașului ni-se șorie: Cetitorilorū „Gazetei“ le este cunoscutū scandalulū întâmplatū ȓilele trecute într'o cărciumă din Viștea-inferióră, unde viceșpanulū Făgărașului își permisesse a insulta preoțiunea română în modulū celū mai grobianū. Asemenea insulte din partea funcționarilorū ugresoi parū a fi devenitū astăđi la ordinea ȓilei în comitatulū nostru. În Șeroaia, noulū solgăbiru Gridi Papp György, după cum 'i place d-sale a se numi, după ce la 3 Augustū n. o. își petrecū în cărciuma lui Herscher, dela 11 ore a. m. până la 7 ore s'era, începū a-și v'ersa foculū dela inimă asupra preoțiunei române, insultându-o în modulū celū mai murdarū și mai v'etămătorū, cu deosebire la adresa d-lui protopresbiterū Iuliu Danū rostū cuvinte de totū v'etămătore. Acesta este începutulū carierei de solgăbiru alū d-lui Gridi Papp György, pe care reprezentanții veneticilorū din comitatū l'au alesū în acestū postū în ultima adunare comitatensă. Delanisce funcționari demoralizați și corupți nu putemū aștepta mai multū. Preoțiunea n'ostă însă se-și însemne bine numele acestorū ómeni, pentru ca în viitorū să fimū pe deplinū orientați în tractarea față cu ei. — X

Procesulū lui Dr. Lucaciu la Curiă. „*Kolozsvár*“ aduce șoirea, că s'eptămăna ac'esta se va pertracta la Curiă din Pesta procesulū d-lui Dr. Lucaciu. Raportorū va fi judele de Curiă Kelemen Mor.

Banii cei noi. Monetăria din Viena lucrează neincetatū la baterea diferitelorū monede determinate prin noua lege. În anulū curentū va trebui să se bată în totalū 156 milióne coróne de aurū, 50 milióne coróne de argintū, 12 milióne coróne nichelū și 700,000 coróne în bronzū. În primulū semestru din acestū anū s'au bătutū 4 milióne piese de 20 coróne aurū, 16,600,000 piese de 20 fileri, 10 milióne piese de 10 fileri de nichelū și 35,000,000 piese de 2 fileri de aramă.

Fuga lucrătorilorū. De vre-o două ȓile trecū trenuri întregi de lucrători italieni pe la Pesta. Acești lucrători vinū din comitatulū Maramureșului, unde erau ocupați la construirea călei ferate *Sigetū-Woronienka* și ei fugū din causă, că între lucrători s'au ivitū casurī de colera. Cu tóte silințele, ce și le-a datū întreprindătorulū G. Gregersen și fiu, n'a pututū să-i rețină. O panică mare îi cuprinse și p'ărăsindu-și lucrulū declarară toți, că mergū acasă. În ȓilele dintēiu ale s'eptămăneii trecurū vre-o 3—4000 de lucrători pe la gara centrală din Pesta. S'au luatū m'asuri, ca ei să nu între în orașū, vagónele se desinfectează. Cei mai mulți pleacā la Fiume și Triestu.

O nouă bolă de vite. Din Timișóra se anunță, cu data de 8 Augustū: În Oravița și jurū, mai alesu însă în Ciolova, s'a ivitū o bolă de vite periculósă, până acuma însă necunoscută, care causează mare pagubă între vitele din acelu ținutū. Bóla consistă în aceea, că *vitele cornute, și mai alesu vacile, orbescū de odată.* Comitatalū a cerutū dela guvernū să trimită la fața locului unū expertū, căci veterinariii nu potū să judece ac'estă bolă.

Deschiderea congresului Statelorū-Unite. Mesagiulū președintelui Cleveland declară, că o situațiă estraordinară neliniștitóre, care p'ote să atingă salutulū poporului americanū, a necesitatū convocarea unei sesiuni estraordinare a congresului, care va soi să înlătore relele actuale printr'o legislațiă înțeleptă și patriotiă. Mesagiulū exprimă p'ărererea, că aceste desastre trebuiescū atribuite mai cu deosebire legilorū asupra cumpărării și monetagiului argiatului.

Marele circū Wollner și-a începutu eri seria reprezentațiunilorū aici în Brașovū. Programa a fostu variată și tóte punctele bine executate. Publiculū numerosū a aplaudatū multū. Circulū posedă unū numărū frumosū de cai bine dresați. Directorulū a eselatū cu nese producțiuni cu 2 cai dresați în liberă. D-lu Tardini a seceratū aplause cu producțiunī din școlă înaltă de călărită. Pentru ilaritate s'au îngrijitū 6 clowni, între cari unū băiețelū de vr'o 7—8 ani. Mai amintimū producțiunile gimnastice executate cu multă bravură și unū baletū jucatū grațiosū de 6 dame tinere. Impresiunea generală dela ac'estă primă reprezentațiune a fostu f'orte bună. — În fine o observare! Rugamū pe d-lu directorū să se îngrijescă de delăturarea petrilorū de pe arenă, cari aruncate de copitele cailorū ar puté aduce primeđiă publicului.

Concertū. Musica orașenescă va concerta Dumineca s'era în grădina otelului „Pomul verde“. Începutulū la 7 1/2 ore.

Pentru orașeni, funcționari, etc. cari au ocupațiunī sedentare suntū prafurile Seidlitz ale lui Moll celū mai bunū remediu prin efectulū lorū la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se p'ote căpata ȓilnicū prin poște de către farmacistulū a Moll liferantulū curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provincia se se c'era preparatulū lui Moll prov'edutū cu marcă și subscriere.

Condițiuni de primire

în școlă civilă de fete cu internatul susținutū de Asociațiunea transilvană în Sibiu.

Pentru primirea în școlă civilă se cere atestatū despre absolvarea claselorū școliei elementare, seu atestatū despre clasa corespundătore premergătore dela o altă școlă de categoria școliei civile. În lipsa unui astfelu de atestatū, primirea se face pe baza unui esameu de primire.

Didactrulū e fixatū ou 2 fl. v. a. pe lună, și pentru elevele, ce intră pentru prima dată în ac'estă școlă, o taxă de înmatriculare de 2 fl. v. a.

Pentru elevele cursului complementarū prev'edutū în §. 6 din statutū, didactrulū este de 2 fl. pe lună, și la prima înscriere taxa amintită de înmatriculare.

Elevele, cari voescū să fiă primite în internatū, fiă eleve ale școliei civile, seu ale școliei elementare a reuniunii femeilorū, au să fiă înșoiinate de timpuriu, în totū cazulū până la Septemvrie, prin părinți seu tutori la direcțiunea școliei, pentru a se puté face dispozițiunile necesare. Taxa internatului e de 200 fl. v. a. pe anū, plătiți înainte în două seu celū multū 4 rate.*) Cartile trebuincioșe, materialulū de scrisū, de desenū, de lucru de mână, se înțelege nu suntū cuprinse în taxa amintită, ci cheltuelile reclamate în ac'estă privință se p'ortă de părinți, întocmai precumū totū de d'ênșii se p'ortă cheltuelile pentru îmbracaminte și încălțăminte, pentru instrucțiune la musica instrumentală și în limba francesă.

Taxele pentru instrucțiunea în piano suntū de 2 categorii:

*) Pentru ajutorarea părinților mai lipsiți de mijlóce, cari suntū hotărâți a-și da ficele în internatū, institutulū de creditū și de economii „*Albina*“, a creatū 10, și dl Dr. A. Maniu, notarū publicū reg. în Oravița 4 stipendii de câtū 50 fl., pentru cari cererile suntū a-se adresa comitetului Asociațiunii.

a) deoă o elevă voescū să ia órele singurā, se compută la 2 óre pe s'eptămăna taxa de 9 fl. pe lună; deoă 2 eleve împreună iau instrucțiune în aceeași óră, taxa se compută la 2 óre pe s'eptămăna ou 6 fl. de elevă; seu.

b) deoă o elevă voescū să ia órele singurā, se compută la 2 óre pe s'eptămăna taxa de 6 fl. pe lună; deoă se întrunescū 2 eleve în aceeași óră, taxa se compută la 2 óre pe s'eptămăna cu 5 fl. pe lună de elevă.

Pentru instrucțiunea în limba francesă, câte 2 óre pe s'eptămăna, se compută pe lună câte 1 fl. de elevă.

Tóte taxele se plătescū direcțiunii școlare, care remunerează pe instructori.

Elevele din internatū, afară de școlă, au în fiă-care și anumite óre de conversațiune în limba francesă, maghiară și germană. Pe lângă aceea ele se prepară și-și învață lecțiunile sub conducerea și cu ajutorulū directoriei și a guvernantelorū.

Elevele, cari vorū să fiă primite în internatū, mai au să aducă cu sine: o saltea, unū covorașū la patū, 2 perini, 4 fețe de perini, o plapomă seu țolū de cooperitū, 4 ciarșafuri, (lințolari, lepedee), 6 ștergare, 6 șervete, apoi: peria de dinți, săpunū și 2 pepteni, cari tóte rămânū proprietatea elevei. Afară de aceste schimburile de trupū seu albiturile, câte 1/2 duzină din fiă-oare, ciorapi de coloré închisă și batiste (mărām) câte 1 duzină, unū parapleu și încălțăminte trebuincioșă. Cătū pentru toalete, nonē părinții și tutori suntū consiliați a nu face de acestea pentru copilele lorū, căci pentru a obține o uniformitate în îmbracaminte pentru tóte internele, acele toalete, cu p'eturī moderate, se potă face aici prin îngrijirea direcțiunii internatului. Strănsă de uniformă se ținū: o haină, două șurțe, în forma unei haine, o pălărie de iernă și una de v'era, cari necondiționatū au să se facă aici și cari preste totū vorū costa oam 16—22 fl. v. a.

Doritorii de a avé „Statutulū de organizare“ precumū și „Regulamantulū internū“ alū școliei și „Regulamantulū pentru cursulū complementarū, le potū primi dela direcțiune câte ou 10 cr. unulū. Totū dela direcțiune se p'ote primi pentru 1 fl. și „Monografiă“ școliei, în care pe lângă istoriculū institutului, se află descrișū edificiuulū școliei și alū internatului în tóte amănuntele lui.

Sibiu, în Augustū 1893.

Direcțiunea școliei civile de fete cu internatū.

Necrologū.

P'etrușii de adēnă durere încunosciițămū despre repausarea multū iubitelui soțū, tatā resp. socru, tatā-moșū și cumnatū, a domnului

Andrei A. Popovicū, comerciantū,

care astăđi la 7 ore a. m. în etate de 73 de ani, după scurte der grele suferințe, și-a datū sufletulū în mâniele creatorului. Rămășițele pămēntesoi ale scumpului defunctū se vorū ridica Vineri în 11 Augustū (30 Iulie) la 4 ore p. m. din casele sale proprii, str. Prandului Nr. 12, și se vorū înmormēta în cimitirulū bisericiei Sft. Nicolae din Scheiu.

Brașovū, 9 Aug. (28 Iulie) 1893.

Elena A. Popovicū, ca soțiă; Andrei, George, Stefanū, Dimitrie, Constantinū, Nicolae, Ioanū, Petru, Michailū, fi; Elena E. Safrano, Octilia, Olga, fiice; Maria A. Popovicū năso. I. Manu, noră; Emanuilū A. Safrano, giner.

Fie-i ț'arina ușorā și memoria bine-ouev'utată!

Sciri telegrafice.

Oradea mare, 11 Augustū. Demonstrațiunile n'au încetatū încă. *Iritațiunea în orașū e mare.* Eri de cătră s'era s'a adunatū multime de demonstranți înainte reședinței episcopesci și au începutū să urle și să fluere din r'espuleri. Provocarea poliției, să se depărteze, a rămasū fără rezultatū. A venitū îndată cavaleriā în ajutorū, care începū a imprăscia cetele demonstranțilorū. Unū demonstrantū aruncă o rachetă aprinsă între cai, cari spăriindu-se și sārindū asupra demonstranțilorū au călcatū mai multe persoane. O fată și unū băiatū au fostū greu răniți. După acestea multimea s'a împrăștiatū și ordinea s'a restabilitū.

Proprietarū: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorū responsabilū: Gregoriu Maiorū.

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for various currencies and commodities from Vienna, dated August 10, 1893.

Table with exchange rates for gold, silver, and other currencies, including London and Austria.

Cursul pieței Braşov.

Table with market prices for various goods in Braşov, dated August 11, 1893.

Table with market prices for various goods, including Galbeni, Ruble ruseşti, and Lire turceşti.

Se caută

Text advertisement for a pharmacist in Romania, seeking a young graduate from a gymnasium.

Text advertisement for 'Gazet. Trans.' with contact information.

Avis

Text advertisement for dance courses, mentioning a public notice.

ȘCOALA DE DANSŪ

Text advertisement for a dance school opening on September 1st.

Text advertisement for a dance school, mentioning the instructor Franz Fiedler.

Text advertisement for Franz Fiedler, dance master.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Text advertisement for Seidlitz powder, describing its benefits for various ailments.

Text advertisement for Seidlitz powder, mentioning its origin and effectiveness.

Text advertisement for Seidlitz powder, warning against counterfeits.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Text advertisement for Franzbranntwein and salt, describing their medicinal properties.

Text advertisement for Franzbranntwein and salt, mentioning their popularity and use.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, mentioning its base ingredients.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, describing its benefits for oral health.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, mentioning the distributor.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, mentioning the distributor's address.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, mentioning the distributor's address.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, mentioning the distributor's address.

Text advertisement for Salicyl mouthwash, mentioning the distributor's address.

Mersul trenurilor

Text advertisement for train schedules, mentioning the start date in 1893.

Large table containing detailed train schedules for various routes, including Budapest-Predeal, Braşov, and Sibiu.

Text advertisement for train schedules, mentioning the start date in 1893.